

Ο τραυματισμός του Τηλέφου δεν έγινε τυχαία. Ο Δίας ήξερε ότι, μετά την περιπέτεια στην Τευθρανία, ο πόλεμος στην Τροία κινδύνευε να μη γίνει ποτέ. Το τραύμα απ' το συγκεκριμένο δόρυ ανάγκασε τον Τηλέφο να ταξιδεύσει στο Άργος, όπου έφτασε την πιο κατάλληλη στιγμή, την ώρα της διαμάχης ανάμεσα στους ηγεμόνες. Με το θαυμαστό κλείσιμο της πληγής και με την γνώση της σωστής πορείας ως την Τροία, οι αντιρρησίες υποχώρησαν. Ο Αγαμέμνονας έβλεπε ότι τα θεϊκά σημάδια του μηνούσαν να κάνει την εκστρατεία.

Οι βασιλιάδες της Ελλάδας άρχισαν πάλι να συγκεντρώνονται στην Αυλίδα. Τους στάλθηκαν νέα θεϊκά σημάδια. Τα θύμισε, χρόνια αργότερα, ο Οδυσσέας μιλώντας στους συντρόφους του, στην Τρωάδα, όπως αναφέρεται στην Ιλιάδα (Β 303 κ.ε., σε μετάφραση Όλγας Κομνηνού Κακριδή):

«Λες και ήταν χτες ακόμα που μαζεύονταν στην Αυλίδα τα καράβια των Αχαιών φέρνοντας συμφορές στον Πρίαμο και στους Τρώες* κι εμείς γύρω στη βρύση πάνω στους βωμούς κάναμε αφεγάδιαστες πλούσιες θυσίες στους αθάνατους, κάτω από ένα όμορφο πλάτανο, από όπου έτρεχε ολοκάθαρο νερό. Τότε φανερώθηκε μεγάλο θεϊκό σημάδι: ένα φίδι κοκκινωπό στη ράχη, φοβερό, που ο ίδιος ο Ολύμπιος (Δίας) το είχε βγάλει στο φως, βγαίνοντας ξαφνικά κάτω από το βωμό, όρμησε προς τον πλάτανο. Εκεί βρισκονταν σπουργιτόπουλα μόλις βγαλμένα από το αβγό, στο πιο αφηλό κλαδί, ζαρωμένα κάτω από τα φύλλα, οκτώ και η μητέρα τους εννιά, αυτή που είχε γεννήσει τα μικρά. Κι εκείνο τότε τα έφαγε όλα, καθώς εστίριζαν σπαραχτικά* και η μητέρα πετούσε από πάνω κλαίοντας τα παιδάκια της. Το φίδι τότε ανασηκώθηκε, και εκεί που έκλαιγε, την άρπαξε από τη φτερούγα. Ύστερα όμως, αφού έφαγε όλα τα σπουργιτόπουλα κι αυτή την ίδια, το έκανε σημάδι ολοφάνερο ο θεός, αυτός που το είχε φανερώσει* ο γιος του πονηρού Κρόνου (ο Δίας) δηλαδή το μαρμάρωσε. Εμείς στεκόμαστε και θαυμάζαμε αυτό που έγινε, για τα φοβερά σημάδια των θεών που παρουσιάστηκαν στις θυσίες μας. Αμέσως έπειτα μίλησε ο (μάντης) Κάλχας εξηγώντας τη θέληση των θεών: “Γιατί μείνατε χωρίς μιλιά, μακρυμάλληδες Αχαιοί; Για μας ο βαθύγνωμος Δίας φανέρωσε ένα σημάδι μεγάλο, όψιμο, που θα εκπληρωθεί όψιμα, και που η φήμη του δε θα χαθεί ποτέ. Όπως αυτό εδώ έφαγε όλα τα σπουργιτόπουλα κι αυτή την ίδια, οχτώ αυτά και η μητέρα εννιά, αυτή που τα είχε γεννήσει, έτσι κι εμείς άλλα τόσα χρόνια θα πολεμούμε εκείπέρα, και πάνω στα δέκα, θα κυριέψουμε την πλατύδρομη πολιτεία (Τροία)».

(τελευταία επεξεργασία, 3 Ιανουαρίου 2022)